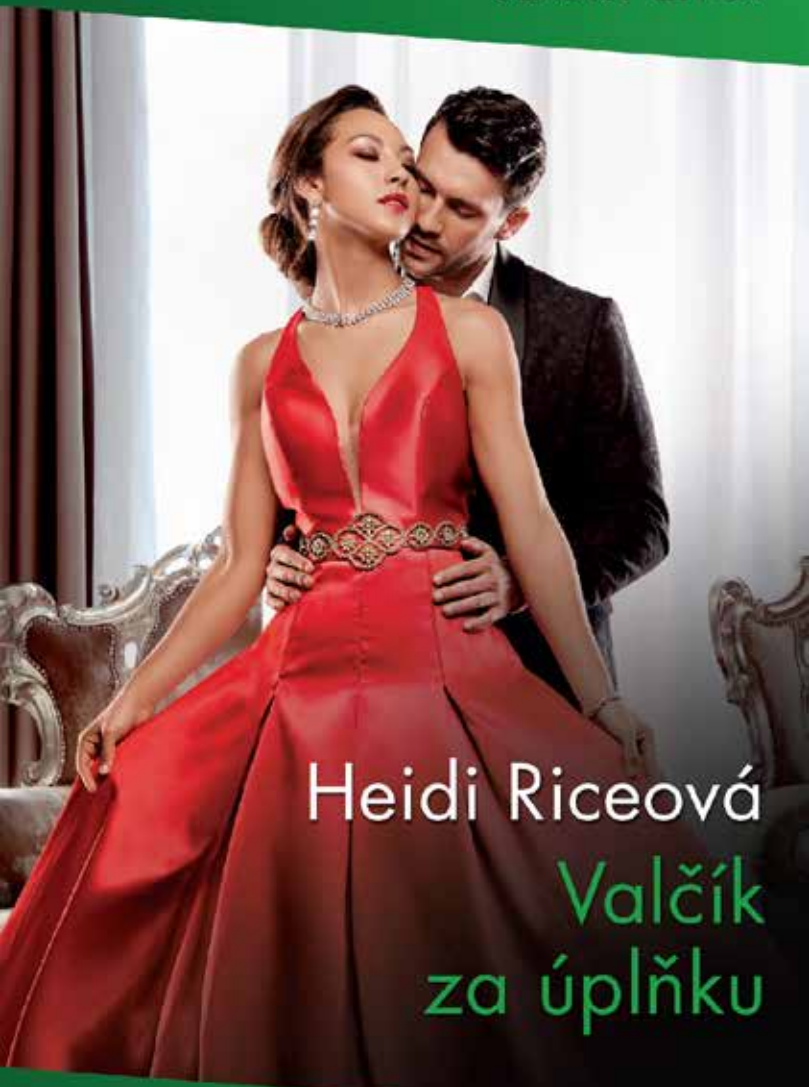

SLADKÝ ŽIVOT

Heidi Riceová

Valčík
za úplňku

HEIDI RICEOVÁ

VALČÍK ZA ÚPLŇKU

PŘEKLAD

ČESTMÍR JONÁŠ

Milá čtenářko,

... byl pozdní večer, první máj, večerní máj byl lásky čas...

Vzpomínáte? Tyhle Máchovy verše, vzorec kyseliny sírové a vyjmenovaná slova po z. Ty si prý zapamatuje z let, kdy chodil do školy, každý...

Něco na tom je.

Napadla mě taková věc. Je máj měsícem lásky jenom pro nás, nebo to platí univerzálně, celosvětově? A tak jsem zkusil do vyhledávače zadat výrazy jako „month of love“, „mois d'amour“, „mese d'amore“, dokonce i „miesiąc miłości“ a „a szerelem hónapja“... A výsledek byl zajímavý. Většina světa, zřejmě je to vlivem anglosaské tradice slavení Valentýna, za měsíc lásky pokládá únor! Že by se Mácha tak moc mýlil?

Ale pak jsem zkusil trochu počítat. A připočetl jsem k tomu Máchovu máji devět měsíců... A vyšlo mně, že děti počaté v tom „našem“ měsíci lásky se rodí v tom „obecně uznávaném“. Že je to tak trochu kruh. A od toho už nebylo daleko k úvaze, že vlastně není podstatné, který je ten měsíc lásky, podstatná je ta láska. Bez ohledu na měsíc.

I když: O lásce šeptal tichý mech, / kvetoucí strom lhal lásky žel, / svou lásku slavík růži pěl, / růžinu jevil vonný vzdech...

Něco na tom máji je...

... s láskou

Váš Harlequin

Heidi Riceová

VALČÍK ZA ÚPLŇKU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Bound by Their Scandalous Baby

První vydání:

Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2018

Překlad:

Čestmír Jonáš

Odpovědný redaktor:

Jiří Chodil

© 2018 by Heidi Rice

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2020

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život DUO jsou ochranné známky,
jejichž vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly
použity na základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-4989-8 (EPUB)

ISBN 978-83-276-4990-4 (MOBI)

ISBN 978-83-276-4991-1 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Lukas Blackstone nenáviděl davy. Ještě více nenáviděl temné místnosti. Věděl, že tento večer bude muset přetrpět obojí.

Cítil, jak mu po spánku stéká čůrek potu, za který se sám před sebou styděl. Netrpělivě jej otřel rukávem smokingového saka, ve kterém si připadal jako ve svěrací kazajce. Žaludek se mu svíral pocitem úzkosti a neblahého tušení, který se rozumem nedal nijak vysvětlit.

Bez zájmu přelétl pohledem po hostech, kteří se shromáždili v přepychovém plesovém sále hotelu Blackstone Manhattan, vlajkové lodi jeho společnosti, který stál hned na okraji Central Parku, jedné z nejprestižnějších newyorských adres. Byli mezi nimi hollywoodští herci, legendární rockové hvězdy i mediální mogulové. Šampaňské teklo proudem a luxusní bufet si vzal na starosti věhlasný šéfkuchař. Třicetiletý orchestr právě hrál poslední tóny vídeňského valčíku.

Ples v sále z třicátých let zařízeném v dobovém stylu art deco byl jako vždy zlatým hřebem společenské sezóny. Hosté v sále představovali více peněz, než kolik činil hrubý domácí produkt nejedné menší evropské země.

Lukasovi ovšem na rozdíl od jeho dvojčete Alexeje

podobné sešlosti vždy připomínaly chobotnici, která ho chce pohltit a zaživa pozřít. Připadalo mu, že kdyby se takovým davem nechal pohltit, vysál by mu z plic všechen vzduch a on by se udusil.

„Nesmíš to tak prožívat, bratře. Jestli se ti nechce potmě tančit s nějakou kočičkou, nemusíš. Pak si za mnou ale nechoď stěžovat, že jsem zaskóroval a ty ne.“ Lukasovi do podvědomí bez výstrahy pronikly vzpomínky na bratrův povýšený a nedbalý hlas, který ženám z celého světa odjakživa připadal neodolatelny.

Úcítil, jak se mu v žaludku jako těžký kámen usazuje nevýslovný smutek, a na okamžik si dovolil podlehnout nepopsatelnému pocitu ztráty. Aby před ním unikl, strčil rázně ruce do kapes kalhot od obleku a opatrně znovu vyhlédl zpoza sloupu, za kterým se až dosud skrýval před dotěrnými pohledy přítomných.

„Pane Blackstone, pan Garvey se ptá, jestli jste si už vybral tanečnici na Temný valčík.“

Cukl sebou a spatřil jednoho z mnoha asistentů Dexe Garveyho, muže, který měl v jeho společnosti na starost reklamu a styk s veřejností. Hodil pohledem na hodinky a zjistil, že je za deset minut dvanáct.

V duchu zaklel.

Čekalo se od něj, že úderem pŕlnoci sestoupí do sálu a při světlech ztlumených tak, aby bylo v sále sotva vidět, si zatančí s některou z žen, které byly v sále. Tradice se datovala do divokých dvacátých let minulého století, doby prohibice, a vždy představovala tučné sousto pro bulvární tisk.

Zavedl ji jeho praděd, bezohledný pašerák lihovin, který ji dovedně využil k tomu, aby pronikl mezi newyorskou smetanou. Původně sloužila k tomu, aby si mohl vybrat nevěstu z dívek uváděných poprvé do společnosti. Dex Garvey, který si podle Lukasova

názoru poslední dobou začínal přivlastňovat právo zasahovat do jeho osobního života více, než by mu z titulu jeho funkce příslušelo, bohužel usoudil, že by se tak tohoto roku měl zachovat i Lukas.

„Povězte Garveyovi, že mu do toho nic není,“ štěkl. Asistent správně vycítil, že není správná chvíle na další vyptávání, a urychleně odešel.

Lukas se ani teď nesmířil s představou, že bude zanedlouho středem pozornosti a před lačnými očima všetečného tisku prahnoucího po senzaci ze sebe dělat dokonalého hlupáka. Zvolna dál klouzal pohledem po davu a snažil se v něm najít ženu, která by mu byla alespoň trochu sympatická.

Přehlédl dcery z několika nejlepších amerických i evropských rodin, které se shromáždily ve středu sálu a o nichž věděl, že je sem Garvey pozval jen proto, aby vzbudil zájem médií o otevření nového přepychového komplexu na Maledivách. Společnost Blackstone chtěla nový rezort prezentovat jako hnízdečko pro novomanžele na líbáncích. Lukas sice věděl, že rozhodnutí zaměřit se na tuto část trhu je rozumné, nechtěl se ale nechat vmanipulovat do situace, kdy by měl pozornost médií podporovat rozšiřováním klevet o tom, že si hledá nevěstu.

Když usoudil, že už nemá na vybranou, neochotně opustil skryš za sloupem a začal sestupovat po reprezentačním schodišti mezi shromážděné hosty, cítil, jak se mu svírá žaludek novým záchvatem klaustrofobické úzkosti. Jen jako v nepříjemném snu vnímal chtivé pohledy přítomných žen a vzrušené šumění davu.

Teprve na posledních schodech si všiml mladé ženy, která stála sama bokem ostatních. Lišila se od nich už tím, že na ní nebyla znát dychtivost ostatních, které vzrušovala představa, že by si mohl k tanci vybrat právě je. Z jejího postoje vyzařovala ostražitost a snad i jistá křehkost.

Prudce zastavil na posledním schodu.

Její štíhlé tělo halily zelené saténové šaty v klasickém stylu, daleko prostší než úbory předních návrhářů, které pro dnešní večer zvolily ostatní. Bledou pleť zdůrazňovaly rezavé vlasy spíchnuté do účesu, který v něm probudil touhu jehlice vytahat a nechat jejich bohatost vyniknout na nahých ramenou.

Světla v sále potemněla a její pleť dostala v šeru trochu průsvitný, až nezemský tón. Teprve teď si mohl lépe prohlédnout její rysy.

Poznání přišlo až po několika vteřinách a otřáslo jím jako úder blesku.

Darcy O'Haraová.

Stála před ním žena, která se před čtyřmi lety pokusila vydírat jeho bratra Alexeje.

Zkusil odhadnout, proč znovu přišla do New Yorku.

Zapotácel se hněvem a smutkem, ani to mu ale nezabránilo vykročit jejím směrem. Koutkem oka postřehl blikání fotografických blesků. Všechny ostatní ženy v sále pro něj přestaly existovat, jeho pozornost teď patřila jen té, která přímo či nepřímou způsobila smrt jeho bratra.

Postřehl, jak při pohledu do jeho podmračené tváře zpozorněla a jak se její tělo nevědomky napíná a chvěje. Připomínala mu v té chvíli gazelu, která poprvé vycítla, že se k ní vysokou trávou blíží panter. Ani tak před ním ale necouvla.

Musel jí to i proti své vůli připsat k dobru, hned nato si ale připomněl, že její zranitelnost je jen další dobře vypočítané divadelní gesto. Cítil, jak v něm s každým krokem roste hněv a vítězí nad strachem z šera, který ho pronásledoval už od dětství a jehož se stejně jako strachu z uzavřených prostor a davů nedovedl zbavit ani v dospělosti.

Měla bys prchat, Darcy, protože to, co se teď stane, se ti nebude ani trochu líbit, blesklo mu hlavou.

Přistoupil k ní, rychlým pohybem ji objal kolem pasu a strhl do náruče. Hudba začala jako na povel hrát a Lukas bez jediného slova vykročil do rytmu a donutil ji poddat se jeho vedení. Nepocítil ani nejmenší náznak výčitky svědomí za to, že se k ní chová hrubě a panovačně. Podle jeho nejnvtřnějšího předsvědčení si Darcy O'Haraová nic jiného nezasloužila.

Musela zaplatit za všechny lži, kterými se kdysi pokusila vydírat Alexeje, i za to, že se vetřela na ples vyhrazený jen pro pozvané. Chtěl, aby se na konci večera všichni hosté i paparazzi dozvěděli, jak manipulativní je zlatokopka. Chtěl to všem dokázat tak, aby o tom nebylo pochyb a aby už nikdy nedostala příležitost dostat se do společnosti vlivných a bohatých.

„Pane Blackstone,“ vydechla a pokusila se při tanci trochu uvolnit železné sevření jeho dlaně. „To bolí.“

Všiml si, že její hlas zní trochu jinak, než jak si ho pamatoval z jediného krátkého setkání před několika lety. I její anglický přízvuk se zdál o něco výraznější.

O poznání sevření povolil, jen tak, aby jí po něm nenaskočila modřina, a připomněl si, že padouch tu není on, ale ona. „Říkej mi Lukasi,“ zavrčel a znovu si vzpomněl, jak lstivě se tato žena vetřela do postele jeho bratra a jak dovedně mu dovedla pobláznit hlavu. „A přestaň se mi vzpírat.“

Bronte O'Haraové se zatočila hlava. Cítila, jak v ní zmatek s každým dalším krokem přechází v nezvladatelnou paniku. Marně se snažila nalézt alespoň jednu stopu smyslu v tom, co právě prožívá. Okolí se jí rozmazalo do kaleidoskopu rozmazaných záblesků pestrobarevných světél. Jako omámená se nechala se vést po parketu a jen vzdáleně vnímala, jak jí v šatech z výprodeje otékají řadra.

Koupila si je jen pro tuto příležitost. Potřebovala oděnění, ve kterém by mohla přijít na ples a využít

jedinou šanci, která mohla její umírajícímu synovci přinést alespoň trochu naděje.

Cítila každý pohyb mocného těla Alexejova bratra, a i když nepochybovala, že je Lukas Blackstone stejný darebák, jakým byl jeho mrtvý bratr, vnímala teď jen jeho sílu a nevědomky připouštěla, že ji jistým zvráceným způsobem přitahuje. Nic na tom nezměnilo ani to, jak hanebně se před čtyřmi lety Alexej i Lukas zachovali.

I když nedovedla předem odhadnout, co ji na plesu potká, nikdy by ji nenapadlo, že bude se svým úhlavním nepřitelem tančit valčík v potměném sále. Jeho jisté a plynulé kroky ji teď vedly bez jediného zaváhání a tak plavně, až jí začalo připadat, že se vznáší nad podlahou sálu zahalená vůní jeho vody po holení.

Když pak hudba přešla do divokého crescenda, byla už kouzlem chvíle vyvedená z míry natolik, že jen přerývaně dýchala a nevnímala nic než pohled do Lukasovy uhrančivé tváře. V měsíčním světle její rádoby švagr působil, jako by vystoupil z erotického snu. Jen matně si uvědomovala, jak se její tělo při pohledu do temného žáru jeho očí mění v bezmocnou hromádku nervů.

Zkusila si znovu připomenout, že je tu jen kvůli svému synovci Nikovi. *Právě tenhle muž se před čtyřmi lety pokusil tvoji sestru uplatit, aby šla na potrat a zbavila se dítěte, které počala s jeho bratrem.*

Po chvíli, která jí připadala jako celá věčnost, začaly zvolna utíchat cella i housle a melodie valčíku umlkla v posledním jásavém trylku pikol. Nastalo ticho a Bronte ucítila, jak se její tanečník prudce zastavuje. Dál slyšela vlastní zrychlený dech a její tělo se pořád chvělo pocity připomínajícími píchání tisíců špendlíků. Zakopla a hned nato ucítila jeho dlaň na předloktí.

Všichni přítomní začali nadšeně tleskat. Uslyšela

polohlasem pronesenou kletbu a v příštím zlomku vteřiny se znovu ocitla v Lukasově náruči. Tentokrát ale jeho rty spočívaly přímo na jejích ústech. Instinktivně je rozevřela, aby se proti nim mohla ohradit, pak ale už jen vnímala, jak Lukas proniká jazykem mezi její rty. Jeho prsty se jí zatím vplétaly do vlasů na zátylku.

Ucítila, jak jí měknou kolena. Vše, co se právě odehrálo, ji dokonale vyvedlo z míry. Než si ale stačila uvědomit, jestli jí díky Lukasovu polibku proudí tělem rozkoš nebo strach, prudce ji od sebe odstrčil. Potlesk rázem ustal a nahradilo jej nejprve hlasité šeptání, po něm třeskuté ticho.

Teprve teď se mohla poprvé pořádně podívat do tváře, která ji v myšlenkách pronásledovala už déle než tři roky. Ve skutečnosti vypadala trochu jinak, než jak ji znala ze snímků, a zblízka se ani příliš nepodobala tváři jeho bratra Alexeje. Překvapilo ji to, protože ti dva měli být jednovaječná dvojčata.

Tmavé oči mu teď jiskřily hněvem a pohrdáním. Na zlomek vteřiny se nechala okouzlit jizvou, která se mu táhla po levé straně tváře a dodávala jí nebezpečně přitažlivý, trochu chmurný výraz. Věděla, že je následkem úrazu, který utrpěl ještě jako dítě. Místo aby jeho pohlednou tvář zhyzdila, dodávala jí na zajímavosti. Bezděky si přiložila špičky prstů na rty oteklé polibkem a jako omámená sledovala pohyby jeho přitažlivých úst.

„Vidím, že jsi pořád stejná běhna, jako když jsi sváděla mého bratra,“ prohlásil tak tiše, že mu v šumu doléhajícím od překvapeného davu téměř nebylo rozumět.

Jeho slova jí vybuchla v mysli jako sopka. Všimla si, jak jí nad hlavou Lukas luskl prsty a přivolal tak několik členů ochranky, kterým se zatím s úspěchem vyhýbala.

Ve zlomku vteřiny v ní vybuchl nahromaděný strach, hněv a znechucení, které cítila sama nad sebou i nad ním. Políček, který mu bez rozmyšlení uštědřila, zazněl jako prásknutí výstřelu.

Uslyšela, jak mu luskly svaly v šíji, když mu hlava odlétla dozadu, a hned nato jí kotníky ruky projela bodavá bolest. „Běhna byl tvůj bratr!“ vykřikla rozzuřeně. „Ne Darcy.“

Ze zadu ji bez výstrahy objal pár silných paží. Snažila se se strážným bojovat, její úsilí ale bylo už od první chvíle zbytečné.

„Odveďte ji odtud a předejte ji do rukou policie,“ zavrčel Blackstone, zatímco zkusmo pohyboval zhmožděnou čelistí. Změřil si její tělo ještě jedním pohrdavým pohledem, odvrátil se a odešel.

„Počkejte, počkejte!“ zavolala za ním, zatímco okolní dav jen překvapeně lapał po dechu.

Nico... co teď bude s Nikem? Co jsem to proboha udělala?

Teprve teď ztuhla hrůzou z toho, jaké bude mít její impulzivní čin následky. Uvědomila si, že kvůli tomu, aby mohla s tímto mužem promluvit, utratila poslední úspory a ztratila nesččetně cenných dní. Použila všechen důmysl a odvahu, kterou v sobě dovedla najít, aby se s ním mohla dnes večer setkat. Uvědomila si, že o vše přišla jen kvůli opojnému tanci a jeho horkém polibku, po kterém už nedovedla jasně přemýšlet.

Strážný ji dál pevně svíral kolem pasu a Bronte propadala zoufalství podobnému, jaké se jí zmocnilo, když se poprvé dozvěděla, že její milovaný synovec trpí vzácnou formou rakoviny krve. Zkusila odhadnout, co ji teď čeká – vyhoštění ze země, možná i soud a ztráta opatrovnictví. Nepochybovala, že pokud ji Lukas Blackstone zažaluje za napadení, nebude už Nico mít nikoho, kdo by se o něj staral.

Sebrala poslední zbytky sil i odvahy a pokusila se strážného kopnout do holeně. Prudkost výpadu jej překvapila natolik, že zaklel a pustil ji. V doprovodu fotografických blesků se rozběhla za Blackstonem. Mířil teď zpět ke schodišti, po kterém před sotva deseti minutami sestoupil.

Vrhla se k němu, chytila ho za rukáv a prudce za něj zatahala. Zápěstím jí znovu projela jehla bolesti, i když jí klouby na ruce teprve začínaly otékat tam, kde dopadly na jeho čelist.

„Já nejsem Darcy! Jsem její sestra! Darcy je mrtvá. Umřela před třemi lety. Musím s vámi ale mluvit o jejím synovi. Nico je přece i Alexejův syn a váš synovec. Musím... ugh.“

Znovu se jí kolem břicha ovinula silná paže strážného. Když se jí ale pokusil odvléci zpět do sálu, Blackstone ho posunkem zastavil: „Pusťte ji.“

Poslechl.

Zavrávala a znovu ucítila na paži ocelový stisk Blackstoneovy ruky. „Co jste to povídala?“ optal se důrazně. *Lže*, blesklo mu hlavou, zatímco se snažil znovu nabýt sebevládu. Když se ale znovu zadíval do její tváře, sklouzl pohledem po rtech zarudlých jeho polibkem a všiml si, jak se jí chřípí chvěje vypětím, připustil, že před sebou opravdu nemá mladou ženu, která před čtyřmi lety očarovala jeho bratra.

Ta, která před ním stála, byla o něco menší, měla trochu jiný tvar tváře a v jejím chování nebylo nic z unylé smyslnosti Darcy O'Haraové.

Svým způsobem se mu ulevilo. Mrzelo by ho, kdyby jeho tělo tak prudce reagovalo na blízkost ženy, jakou byla Darcy. Hned nato si ale uvědomil, že se z něj neznámá právě pokouší vymámit peníze stejnými prostředky, které už jednou použila Darcy. Její přitažlivost tak byla rázem zas o něco méně pochopitelná.

„Prosím, musíte mě vyslechnout,“ žadonila, i když jí dál v hloubi očí zůstával vzdorný lesk.

Musel přiznat, že ji svým způsobem obdivuje. Ne-pochyboval, že je stejná zlatokopka jako její sestra, k dobru jí ale musel přiznat, že se alespoň nesnaží hrát svedenou a opuštěnou naivku. Její oči navíc jasně vypovídaly o tom, že v něm vidí svého nepřítele.

„Nic nemusím,“ odsekl, její paži ale ani teď nepustil. Právě naopak, sevřel ji ještě pevněji a cukl s ní k vrcholu schodiště. Znovu se ho zmocnil nepříjemný pocit, že se kolem něj stahuje dav a co nevidět ho pohltní a udusí.

„Pane Blackstone, policie už je na cestě.“ Po druhé ruce mu stanul Tanner, vedoucí hotelové ochranky.

Blackstone si všiml, že se tváří ustaraně. *Má k tomu víc než dost důvodů*, pomyslel si zlostně. „Zjistěte, jak se dostala do mého hotelu přes ochran-ku,“ vyštěkl. „Za hodinu chci mít na stole kompletní zprávu.“

„Ano, pane,“ odpověděl Tanner. „Chcete, aby-chom ji odvedli?“ nabídl se a pokynul ke dvěma dalším strážným, kteří k nim právě stoupali po scho-dech.

Lukas se rozhlédl po sále a spatřil, jak zpoza bezpečnostního kordónu paparazzi fotografují jako o život. Bezděky si také uvědomil, že se dívka ne-bránila, když ji za sebou vláčel do schodů, zato teď tuhne strachem při zmínce o policii. Domyslel si, že dnešní incident se zítra ocitne na předních stránkách bulvárních novin a s klidem by se vsadil, že některé snímky pulnočního valčíku jsou už teď na webových stránkách o celebritách.

Připouštěl, že z toho může vinit jen sebe. *Kdybys s ní netančil a pak ji nelíbal, mohl večer proběhnout poklidněji.*

Nechtěl domýšlet, co by následovalo, kdyby se

rozhodla právě teď vyvracet novinářům vymyšlenou zprávu o bratrově dítěti. Nepochyboval, že Bronte s jejím oznámením jen čekala na správnou chvíli, takovou, kdy se její výmysl rozšíří mezi co nejvíce ochotných posluchačů.

Má teď lepší postavení při vyjednávání a bude chtít víc peněz.

Zaskřípal zuby a pomyslel si, že jestli si Bronte myslí, že je i dnes ve stejně pevném postavení jako před lety, kdy se vydal z padesáti tisíc dolarů jen proto, aby Alexeje ušetřil veřejné ostudy, hluboce se mýlí. Alexej byl už několik let po smrti a Lukas nikdy ani na okamžik nezapochoyboval, že autonehoda pod vlivem alkoholu a drog byla přímým následkem lži Darcy O'Haraové.

Usoudil, že je nejvyšší čas, aby Bronte a Darcy někdo jednou provždy uštědřil lekci. Nechtěl ale, aby se toho za něj zhostila policie. Měl pocit, že alespoň tolik dluží bratrově památce.

„Chci si s ní promluvit v soukromí,“ oznámil Tannerovi. „Do té doby nějak zaměstnejte policii. A zbavte se tisku.“ V duchu si poznamenal, že zítra promluví s Garveyem a pověří ho přípravou tiskové zprávy, která uhasí klevety vzniklé z událostí dnešního večera. Věděl, že Alexej by s takovým postupem nesouhlasil, na jeho názoru ale už nezáleželo a příležitost se dala využít jako signál všem zlatokopkám, které by chtěly týt z jeho mrtvého bratra.

Vycítil, jak se dívce ulevilo. Když ji pak vedl dlouhou chodbou do kanceláře, cítil nebývalé sebeuspokojení. Usoudil, že je přesvědčená, že scénou před dobrou stovkou hostů dosáhla svého. Nemohl se dočkat, až ji z tak naivního omylu vyvede.

Do apartmá ji postrčil tak prudce, až málem ško-brtla. Zastavila uprostřed místnosti a než se kolem sebe stačila rozhlédnout, práskl za sebou dveřmi